ACTIES

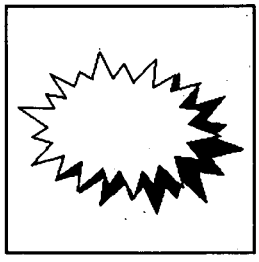

In de box

In het voorjaar van 1996 werden wij gecontacteerd door een man uit het Brusselse. Tijdens de Kerstvakantie van '95 wou hij zijn zoon in de Gentse gevangenis Nieuwe Wandeling bezoeken. Hij werd echter de deur gewezen; alleen zijn vrouw mocht binnen. Het probleem was dat de man de *metaaldetector* luid deed piepen. Daar had hij echter een logische verklaring voor. Na een verkeersongeval had hij een zware operatie aan de voet ondergaan, waarbij twee metalen bouten waren ingebracht. Die uitleg mocht niet baten. De man mocht zijn zoon alleen in een zgn. bezoekersbox spreken (een lokaaltje zo klein als een telefoonhokje met een glazen wand tussen bezoeker en gedetineerde).

De verongelijkte vader stuurde daarop een advocaat naar de gevangenis. Maar zelfs de voorgelegde röntgenfoto's en een medisch attest van een voetchirurg konden de gevangenisdirectie niet vermurwen. Het zaalbezoek bleef geweigerd.

Daarop nam de man contact op met Fatik. Wij schreven een brief naar de toenmalige gevangenisdirectie en kregen volgend antwoord: "Uw brief betreffende bezoekproblemen ontvangen. In deze gevallen primeert de essentie van onze openbare dienst".

Uiteraard namen we hiermee geen genoegen. We legden de zaak voor aan de verantwoordelijke Ministers en ambtenaren. Deze brieven zijn kennelijk allemaal bij een rechtskundig adviseur op het Ministerie van Justitie terechtgekomen.

Op 17 april liet die in naam van de Minister weten dat "spijtige en pijnlijke ervaringen uit het verleden hebben bijgedragen tot deze algemene regel". Hiermee wordt het *K.B. van 3 februari 1994* bedoeld dat aan het Algemeen Reglement een *artikel 5bis* toevoegde. Daarin wordt bepaald dat elke bezoeker door een metaalportiek moet gaan. Voorts kan hij onderworpen worden aan "alle door de veiligheid vereiste controlemiddelen, met uitzondering van die welke het schaamtegevoel aantasten". *De ministeriële omzendbrief 1624/V van 12 april 1994*

(zie Fatik 59, p. 31) preciseert dat het aftasten van personen niet is toegelaten.

In de brief van 17 april wordt wel gesteld dat personen die "onvermijdelijk positief reageren bij metaaldetectie" toegelaten kunnen worden na het voorleggen van medische bewijzen. Die beslissing behoort echter (zoals in zoveel zaken) tot de "uitsluitende bevoegdheid van de directie". De directie van de gevangenis Gent hield het been stijf.

Het gaat hier niet om een geïsoleerd geval. De man was maar één van de vele personen die om uitgesproken medische redenen problemen heeft ondervonden bij het bezoek aan een gevangenis. Ook dragers van pacemakers, heupprotheses of metalen corsetten en mensen die zich op krukken of in een rolstoel voortbewegen werd de vrije toegang al eens geweigerd. In de gevangenis van Brugge had zelfs een advocaat moeilijkheden omdat hij kennelijk schoenen droeg waarin metaal was verwerkt. We eisten dan ook dat de Minister van Justitie de gevangenisdirecties een omzendbrief zou bezorgen met een specifieke bezoekregeling voor mensen met dergelijke problemen.

Er was slechts één parlementaire vraag nodig (van volksvertegenwoordigers Frans Lozie en Renaat Landuyt) om de Minister op zo'n manier te laten reageren. De bewuste circulaire vindt u terug op pg. 28.

* * *

Alles koosjer

Dat onze contacten met gevangenisdirecties ook soepel kunnen verlopen bewijst volgend geval.

In april 1996 werden wij gecontacteerd door een Joodse gedetineerde die zich erover beklaagde dat hij al geruime tijd geen koosjer eten had gekregen. Ook hier namen we contact op met de directie. Nog diezelfde week (!) kregen we volgend (gemotiveerd) schrijven van de directrice, Mevr. Van de Velde.

"Wij appreciëren ten zeerste de toegewijdheid van uw organisatie inzake de toepassing van *artikel 87 van het M.B. van 12 juli 1971* houdende de Algemene Instructie.

In uw brief vermeldt u echter niet de naam van een benadeelde zodat geen detailnazicht kon geschieden. Er dient wel te worden aangestipt dat de maaltijden voor gelovigen van de israëlitische eredienst worden verstrekt door bemiddeling van het Centraal Israëlitisch Consistorie van België, Joseph Dupontstraat n° 2 te 1000 Brussel, telefoonnummer 02/512.21.90. De procedure terzake is als volgt. Zodra een gedetineerde zich meldt als gelovige van de israëlitische eredienst en hij wenst koosjer maaltijden, wordt de verantwoordelijke van het Consistorie dadelijk verwittigd. Wij stellen evenwel vast dat het tijdstip tussen melding en levering kan variëren".

J.G.